

Dreadlock Pussy. Op de foto ontbreekt drummer van het eerste uur Twan Bakker. ARCHIEFFOTO MHL

VERVANGER

Dreadlock Pussy: omzien door roze bril

Waar zijn ze gebleven, de bands die de afgelopen halve eeuw op Pinkpop hebben gespeeld? In een korte serie blikt De Limburger terug. In deze aflevering: de Limburgse band Dreadlock Pussy, dat in 2001 optrad in Landgraaf.

ROERMOND/LANDGRAAF
DOOR MARCO VAN KAMPEN

De regen valt met emmers uit de lucht, het verwachte publiek zit vast in een fuik bij de ingang van het festival en de basgitaar van Jaap Melman kraakt als een oude walkietalkie. De Limburgse band Dreadlock Pussy komt allesbehalve in een gespreid bedje terecht tijdens het debuut op Pinkpop in 2001. Het kan de mannen op het podium weinig schelen. Ze zijn blij dat ze er überhaupt staan.

„Al die jaren stond ik op dat veld om bandjes te kijken”, blikt gitarist Ferry ‘Punto’ Duijsens achttien jaar later terug. „Nu stond ik er ineens zélf. Heel onwerkelijk.” Hij haalt herinneringen op aan die ene onvergetelijke dag op Megaland, samen met drie voormalige bandmaatjes: zanger Patrick Smeets, bassist Jaap Melman en drummer Twan ‘Twix’ Bakker. Het kwartet doet dat met zichtbaar genoegen. Terwijl de ene na de andere anekdote wordt opgelepeld, worden de voorzichtige kopjes koffie langzaam vervuild voor ferme vaasjes bier. Net als vroeger. De ‘reünie’ van de nu-metalband vindt plaats in café FF in Roermond, de huidige kroeg van Melman.

Baan

Tijden veranderen. De twintigers van toen zijn thans late dertigers en veertigers. Er zijn verantwoordelijkheden bijgekomen. Een baan,

een vrouw, kinderen. Of alles tegelijk. De liefde voor muziek is echter gebleven, zo blijkt al snel. Maar goed. Pinkpop, dus. Dreadlock Pussy werd aan de line-up toegevoegd als vervanger van The Living End. Frontman Smeets had toen het gevoel dat hij daar helemaal niet thuishoorde. Op het affiche prijktengiganten als Tool, Limp Bizkit en Radiohead. De kleedkamers luisterden naar de naam Queens of the Stone Age. Daar kun je je best nederig van voelen, als provinciaal bandje met slechts één album op zak. Toch stond Dreadlock Pussy er niet voor niets. De jaren daarvoor had de band met name in het livecircuit grote indruk ge-

maakt met zijn, zoals Smeets het omschrijft, ‘vies harde muziek’. „We zijn begonnen zoals zovelen. Een bijeengeraapt zootje. We klooiden wat aan in een omgebouwde schuur in Roggel en dachten na drieënhalf nummers dat we de wereld gingen veroveren.” Dat lukte niet, maar Dreadlock Pussy kwam aardig ver als het Nederlandse antwoord op Korn, Limp Bizkit en Deftones. Uiteindelijk leverde dat een platendeal op, die de groep onder meer een succesvol optreden op Lowlands bezorgde. Pinkpop volgde een jaar later. Het zou een hoogtepunt vormen in het 9-jarige bestaan van de band. „De soundcheck alleen al was voor mij memorabel”, zegt Bakker. „Na-

tuurlijk, Lowlands is supertof. Maar qua naam is Pinkpop toch groter. Zelfs je moeder kent dat. Het legitimeert je status als band.” Het begin van het optreden verliep dus nogal stroefjes. Maar toen de technische problemen van de basgitaar eenmaal waren opgelost – met dank aan een bandlid van Krezip – en het publiek het Noordpodium met enige vertraging toch wist te vinden, wist Dreadlock Pussy het veld alsnog plat spelen. „Het laatste kwartier was magisch”, glundert Smeets. „Dat was werkelijk met niks anders te vergelijken. Nadat we klaar waren, zijn we elkaar in de armen gevallen van oprechte blijdschap. Dat was wel een momentje.”

Stoppen

Dreadlock Pussy was hot. Ze toerden door heel Nederland, stonden in het voorprogramma van grootheden als Machinehead, Rammstein en Therapy? en brachten een tweede album uit. Ten tijde van de derde lp, rond 2006, was de koek op. Het nu-metalgenre was uitgeput en ook de wisselingen in de band had de groep geen goed gedaan. Een internationale doorbraak bleef ook uit. Smeets: „Je ziet dat je niet meer vooruitkomt. Dus ga je achteruit. We besloten nog één coole tour te doen en daarna te stoppen. En stoppen is bij ons écht stoppen. Een reünieconcert? Dat is geen optie. Het was een geweldige periode, maar het ligt in het verleden. Dat moet je zo laten en daar later, zoals nu, door een roze bril op terugkijken.”

De mannen van Dreadlock Pussy anno 2019. FOTO PRIVÉCOLLECTIE

Na het concert zijn we elkaar in de armen gevallen van blijdschap

Patrick Smeets